

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Doctor Mellifluus S. Bernardus Magnæ Matris Cultor
Eximius, Et Ex Ordine Sancti Benedicti Sacellanus
Quartus. Sive Ea quæ Doctor mellifluus de laudibus
Virginis Matris scripsit in gratiam magnæ ...**

Bernardus <Claraevallensis>

Nevhsii, MDCLXXV.

Vita S. Bernardi I. Clarae-Vallis Abbatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37156

VITA S. BERNARDI

I. CLARÆ-VALLIS ABBATIS.

S. Romanæ Ecclesiæ Doctoris,

Eximij, Melliflui, Theodidacti.

Inviçtissimi Sedis Apostolicæ Defensoris.

Acerrimi libertatis Ecclesiasticæ vindicis.

Magnæ admirabilis Matris Cultoris, & cultus Promotoris
ardentissimi, & ex Ord. S. Benedicti Sacellani quarti.

Magni zelatoris domus Dei.

Maximi inter Sanctos Thaumaturgi.

Hæreticorum mallei, Schismaticorum flagelli.

Sacræ Militiæ Præconis.

Orbis pacificatoris, Patriæ Patris.

Præsulum, ac Prælatorum Magistri.

Clericorum, ac Religiosorum omnium Mystagogi.

Qui probatus, & inventus est:

Vitæ innocentia, ANGELUS.

Ordinis propagatione, PATRIARCHA.

Futurorum prænotione, PROPHETA.

Verbi prædicatione, APOSTOLUS.

Corporis mortificatione, MARTYR.

Fidei zelo, CONFESSOR.

Mentis & corporis puritate, VIRGO.

EX DIVERSIS AUTHORIBUS COLLECTA.

BERNARDVS Fontanis in Burgundia paterna
ditionis oppido natus, Tesselinum patrem, matrem
Aleth de Monte Barro præstantissima generis nobi-
litate parentes habuit. Fuit in omni vita admiran-
dus. Adolescens cum formâ & moribus esset eximijs,
plures de sequiori sexu, in sui illicitum inflammatas amorem, & ad ea

A

que

qua castitati ac virginitati adversa sunt sollicitantes, generose à se repulsi, & de libidine non semel gloriosissime triumphavit, vita quàm virginitatis & castitatis jacturam pati malens; & gelidissimo stagno impuri amoris & ardoris flammam extinguens. Monachicum institutum Cistercij appetens, fratres suos hoc propositum impedire cupientes, mellifluis oris sui eloquio ita commovit; ut non solum à sententia detereretur, sed & in suam sententiam traheret, ut triginta secum juvenes eandem Religionem susciperent. Tanta fuit efficacia sermonis ejus, ut matres filios absconderent, amici amicos, uxores maritos averterent, veritatem sicut ferro magnes, sic corda eorum ad divinum amorem, & seculi fastidium traherentur. Divinarum rerum meditationi sic erat immersus, sic à voluptatibus carnis & sensualitatis abstractus; ut angelum, non hominem, seu alterum ex crebro prodixisset Ioannem, qui nec manducaret nec biberet, crederes: crudum sagimen pro butyro, oleumq; pro aqua, comederet & biberet; tormentum subire se putans, dum corpori necessaria ministranda essent.

Ex Monacho Abbas, rigorem in se & suis auxit, summam penuriam Deo sapius miraculose supplente, & necessaria ministrante. Nec sanctitatis solum, sed & summa divinitus infusa prudentia laude excelluit: summis quibusq; Principibus, sed & summo Christi in terris vicario Bernardi consilium certatim expetentibus. Petri Leonis Antipapæ superbiam, & conatus fregit. Romanorum Imperatori pro Ecclesia Dei murum se opposuit, & investituram Episcoporum repetentem, mira auctoritate comescuit. Guilhelmum Aquitania Ducem miraculose convertit: hereticosq; & schismaticos tota passim Europa verbis, scriptis, vita exemplo, prodigiis & miraculis quotidianis felicissime prostravit. Tanta fuit illius toto mundo estimatio, ut ceteratim post illum current, alij pilos vestium illius vellicantibus, alij manus & amictum exosculantibus, solo ejus eorumq; contactu beatos se arbitrantibus: ipso in tanto mundi plausu, & applausu insensibili permanente, nec quidquam de religiosa humilitate remittente, summosq;

summosq; honores, interq; eos Genuensem & Mediolanensem Episcopatus, sui & honorum victor generose recusante.

Magna & admirabilis Matris Virginis amore & favore fuit illustrissimus: ab eadem non semel virgineo lacte potatus, & in monasterio Affligemiensi ex imagine his verbis, Salve Bernarde, salutatus, & à SS. Benedicto & Laurentio, eum morbo afflictum in visentibus, prodigiose curatus. Mirabilia sunt quae fecit & scripsit, tantaq; scriptis ejus inest dulcedo, tam mellea suavitas, ut legentes in amorem & admirationem rapiant: satq; clarè appareat scientiam non studio aut labore acquisitam, sed divinitus infusam habuisse: integros contextus ex sacris litteris ita connectens, ut mera verba scripturae sacra loqui, & scribere, & Doctoris melliflui Encomium jure merito indeptus videatur. Sed in ijs prae omnibus ardentissimus in Deiparentem amor intantum emicat: ut quodammodo impossibile sit S. Bernardum legere, & in amorem ejusdem magnae Matris non rapi. Nihil illis inest, quod vel erroris, vel dubij suspicionem habeat, si modo ejusdem contextus quis apprimè calleat & obscuriora cum clarioribus conferat: ut quod D. Hieronymus ad Lætam de libris S. Hilarij pronuntiavit: quod scilicet sine ulla erroris suspicionem legi, & inoffenso pede percurri possint: id aequali & majori jure de operibus Doctoris melliflui Bernardi asseverari possit.

Magna sunt Encomia, quibus eum, ejusq; scripta, quot quot post illum vixerunt, celebrant: de quibus vide Innoc. II. Hildebertum Episcopum Cenomanensem, B. Guericum Abbatem Igniacensem, Petrum venerabilem Abbatem Cluniacensem, Ottonem Episcopum Frisingensem, Alexandrum III. in litteris Canonizationis, Caesarium Heisterbacensem, Andream Sylvium, S. Bonaventuram, Gaufridum Claravallensem, Jacobum de Vitriaco S. R. E. Cardinalem, S. Mechtildem, S. Gertrudem, B. Henricum Sufonem, Franciscum Petrarcham, Joannem Gerson Cancell. Parisiensem, Carolum V. Pium V.

Sixtum Senensem, Gregorium XIV. Petrum Canisium, B. Aloysium Gonzagam, Claudium Aquaviva, & plurimos alios quos in operibus S. Bernardi An. 1641. pulcherrimè editis, & in quinq. tomos distributis, in introductione à pag. 99. usq. ad pag. 106. adducit aeterna memoria dignus Jacobus Merlo-Horstius SS. Theolog. Licentiatus, & B. MARIÆ in pasculo Coloniae quondam Pastor. Nec solum hi, sed & ipsi catholice fidei antagonista, summis Bernardum laudibus celebrant. Veritatis maximum argumentum est teste Chryf. hom. 82. in Joan. cum quis inimicos in testimonium adducit, & juxta Hieron. illud testimonium verum est, quod ab inimica voce profertur. Martinus Lutherus in colloq. conviv. de PP. Ecclesiæ: Bernardus, ait, omnes ecclesiæ Doctores vincit. Joannes Calvinus lib. 4. instit. cap. 11. §. 10. Bernardus Abbas, ait, in libris de consideratione ita loquitur, ut veritas ipsa loqui videatur. Daniel Heinsius Orator & pœta excellens, volum. orat. 3. Quis, inquit, suavius Bernardo scribit? cujus ego meditationes rivum paradisi, ambrosiam animarum, pabulum angelicum, medullam pietatis, vocare soleo. Prætereo Bucerum, Neandrum, Oecolampadium, & Melanchthonem, quorum de S. Bernardo elogia vide loco citato.

Obijt maximus hic Regule sanctissimi P. Benedicti Restitutor & Reformator, ætatis suæ anno 63. Domini 1153. triplici laurea Virginum, Martyrum, Doctorem, undequaq. dignissimus, tantis prodigiis, & hominum ad ejus sepulchrum concursu celebris: ut Abbas, ne disciplina regularis pateretur, metuens, eidem in virtute sanctæ obedientiæ à miraculis patrands abstinere præciperet; ipso usq. ad mortem, & post eam promptè parente; eo solum in hodiernam usq. diem continuato, quod in lapide in quo sacrum ejus corpus de more ablutum fuerat, omni hora velut ad corporis presentiam umbra apparere videatur, excavato etiam ab hæreticis lapide, eadem nihilominus consequente & redeunte.

TOMUS I.